

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ κατὰ τὰς αὐτοφορὰς γυμώσεως.

Μεταβαίνοντας ἔπει τὰς φύλα τῶν ὑπαρξιῶν καὶ τὰς ποιότητας γυμνάσεις τοῦ φραγμάτων, εἰς τὰς φύλα τὰς αὐτοφοράς πωρ, θέλομέν δεῖξει σωτόμας πῶς φρέπει νὰ σχετίζωνται, καὶ νὰ φροσδιογίζωνται αἱ αὐτοφοραὶ αἱ τῆς ταυτότητος. β'. τῆς δύμοιότητος. γ'. τῆς ποσότητος. δ'. τῆς αἵτίας καὶ διποτελέσματος. ε., καὶ τελετῶν τῆς ψαλμωσεως.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ Ταυτότητος.

Διὰ νὰ κείνωμεν φύλα τῆς ταυτότητος εὑός αὐτικεμένων, ή περὶ τῆς αἱμεταπόντις θάρκειας καρμιᾶς ποιότητος τα, διὸ φρέπει νὰ θαρρήσῃ τόσον εἰς μόνου την μαρτυρίαν τῆς μνήμης, ή δποία καθ' έαυτὴν εἶναι πολλὰ ἀπίστος, καὶ μάλιστα ὅπόταν ὁ λόγος εἶναι φύλα των φραγμάτων αἴξιολόγων καὶ δυσλήπτων. ἄλλα αὐτάγκη εἶναι νὰ δημιουργήσῃς ἀκειβῶς ὅχι μόνον τὰς ιδιότητας, ὅπτε αἱκαλύταμος εἰς αὐτό, ἄλλα ἀκόμη καὶ τὰς φρεγάσεις, εἰς τὰς ὄποιας εὔρεσκετο, διὸ νὰ ιδεῖς μὲ τὰς νέας φρεγατηρίσεις, αὐτοῖς, ἀφ' ἧς βαλθῆ εἰς τὰς αὐτὰς φρεγάσεις, δείχνῃ τὰς αὐτὰς ιδιότητας, ἐπειδὴ ἀφ' ἧς ἀλλάξῃ αἱ περισάσεις, οὐ μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ ίδιον, καὶ νὰ ἔχῃ τὰς ιδίας ποιότητας, καὶ μόλον τότο νὰ φανῇ παντάπασιν ἄλλο, καθὼς οὕτως ἐναντίας οὐ μπορεῖ νὰ εἶναι διφόρος, καὶ νὰ φανῇ τὸ αὐτό.

A P O P O N B'

Περὶ Οὐμοιότητος.

Hiδία ἀκρίβεια τῷ φεντεάσεων ἀπαιτεῖται καὶ
όπότας θέλῃ τινὰς ναὶ δύοφασίση ἀπταίσως δῆλον τὸ
όμοιότητα δύω, ή τολμαστέρων φραγμάτων. Εἰς τι
εἰς περιστάσεις συσθορετικὰς, φράγματα ὁμοιότητας ἵμ-
πορῶν ναὶ φανταστικάς, καὶ αὐτά παλιν. Οὐδεις
ἐπειδὴν ὁμοιότης ἵμπορεῖ ναὶ ἔχει πολλάς βαθμούς,
τὸ δύω αὐτικείμνα τορέπει ναὶ φεντεάτριθν δύο κά-
θε μέρος, δῆλον ναὶ γνωριδῇ εἰς πόσας καὶ ποίας ἴδιο-
τητας συμφωνῶν, καὶ καὶ τὸν αερόμον τότων ναὶ κερδῆ
ὁ βαθμὸς τῆς ὁμοιότητος.

ΑΡΘΡΟΝ ΙΓ.

Περὶ Ποσότητος.

Αἱ αὐαφόραι τῷ ποσοῦτῳ, αἱ ὄποιαι λαμβανόμεναι ἀφηρημένως πειράματάν τοῦ οὐ μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὸν αὐτόδοτον, αὐλαὶ ἀκόμη καὶ τὸ δίαιτημα, καὶ τὸν χρόνον, καὶ τὴν κίνησιν, συγκροτῶν τὴν πλεόνεβαίαν τῷ φυσικῷ διαιτημάν, ταῦτ’ εἴσι τὴν Μαθηματικήν.

Αἱ συζητήσεις τῆς Μαθηματικῶν ποσότητος ἔχουσιν καὶ μέρη τῶν τετράγωνών τε καὶ τρίγωνών τε, οὐδὲ τούτης τῆς ποσότητος αὐτῆς τῆς ποσοτίτων· εἰπειδὴ οὐδὲ αὐτοῖς διαλογίᾳ δύναται ἄλλο, καθὼς θέλομεν ίδει, ποσότητας τῆς τούτων λόγων· ηγετὸς δὲ τοῦτος ποσότητος πορὸς ἄλλων δύναται ἄλλο, ποσότητας τῆς τοῦτος ποσότητος, οὐδὲ τούτης, ὅπερ ἔχουσιν αὐτοῖς ποσότητας.

Η ἴστοις ὅμως, ή αὐτότις δύω ποσῶν, πότε μητέρει νὰ περσδιοειδῆ ἀκερβῶς μὲν αὐτὸν μέ-

ἔσσον, καθὼς δύω ἔργώνων, ή δύω τεῖχαγώνων, καὶ τότε τὰ ποσὰ ὄνομάζονται σύμμετρα· καὶ πότε δὲ οὐ μπορεῖ νὰ περιστρέψει ἀκείβως, εἰπειδὴ δὲν ἔχει σᾶν κοινὸν μέτρον, καὶ τότε ὄνομάζονται ἀσύμμετρα· καθὼς εἶναι εἰς τὸ τεῖχάγωνον ὁ λόγος τῆς πλευρᾶς πρὸς τὴν διαγώνιον, καὶ εἰς τὸν κύκλον τῆς διαμέτρου πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Δοιπὸν η περιττή απόδοτη τῆς Μαθηματικῶν εἶναι νὰ αἰκαλάζεται, η νὰ μάθει τὰς μεθόδους, διὸ ὡν νὰ περιστρέψει τὰς ακείβειαν τὰς αὐτοφορὰς τῆς συμμέτρου ποσῶν, καὶ εἰς τὰ ἀσύμμετρα νὰ εὔεισκεν καὶ τὰς πλέον πλισιεσέρας. Εἰς τὸ ὅποιον πρῶτος ὁ Αρχιμήδης αἴσιξε τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μεθόδου τῆς στεγανήσεων, (καθὼς αὐτὸς τὰς ὠνόμαζε). μῆτ τῶν ὁ Καρββαλιέρης, διὰ τῆς μεθόδου τῆς αδιαίρετων· καὶ τέλος πάντων ὁ Νόστων, καὶ ὁ Λεϊβνίτιος, διὰ τῆς μεθόδου, ὅπερ ὁ εὖας ὠνόμασε μέθοδον τῆς ρίων, καὶ ὁ ἄλλος λογισμὸν τῆς διαφορικῶν, καὶ ὁλοθερῶν.

Η Μαθηματικὴ ὅμως ἔθελον εἶναι μία ἐπιτίμη ἀργὴ καὶ ἀπλὴ διάχυσις, αἵστως ἐνηχολεῖτο μόνον εἰς αὐτηριμέτρα ποσά. Οὕτοι τὸ ἀξιολογώτερον ἔργον τῆς Μαθηματικῶν εἶναι νὰ ἐφαρμόσει τὰς αὐτηριμέτρας αὐτοφορὰς τῆς ποσοτήτων εἰς τὰ φυσικὰ πράξιν μῆτ τὴν αὐτόσιν τῆς Φιλοσοφίας, καὶ διὰ τὸ ὅποιον πρέπει νὰ γνωρίζωμεν χάρετας ἀθανάτως εἰς τὸν Γαλλιλαῖον, εἰς τὸν Κεπλέρον, εἰς τὸν Ούζμύριον, καὶ εἰς τὸν Νόστωνα· καὶ τὸ ὅποιον ἐφερε μεγίστην ἐπίδοσιν εἰς τὴν Αστρονομίαν, Οπτικὴν, Γεωγραφίαν, Γεωδαισίαν, Ναυτικὴν, καὶ εἰς ὅλην τὴν Μηχανικὴν, τόσον τῆς τερεῶν, ὅσον καὶ τῆς ὑγεῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ τοῦ ἔχατον αἰώνα.

Πρὸ τῆς ὅμως νὰ ἐφαρμόσῃ τινὰς τὰς λογαριασμάτες, καὶ τὰς μαθηματικὰς πράξεις εἰς τὰ φυσικὰ πράγματα, αὐτοκαίσιον εἶναι νὰ γνωρίσῃ καλὰ τὴν φύσιν καὶ τὰς περιττάσεις αὐτῆς τῆς πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια

ποῖα ἔχειν νὰ γίνεται αἱ μαθηματικαὶ πρᾶξεις· δῆλον ἐκεῖ ὅπερ δὲν εἶναι δοθεῖται ἀκειβῇ καὶ διακεκεμένα, οὐδὲ φέρεται κάμμια φεύγασις αἰαγκαίσ (ἀξιόλογος), οὐδὲ παραθέτεται κάμμια Φύδων, οἱ πλέον ἀκειβεῖς λογαρασμοὶ προσηρμοσμένοι εἰς τετταῖς ἀρχαῖς, δὲν μᾶλλον φέρεν εἰς ἄλλο, φέρεται εἰς απάτην καὶ σφάλματα (I).

ΑΡΘΡΟΝ Δ'.

**Περὶ τῆς αὐτίς, καὶ τῆς αὐτιατῆς
(ἀποτελέσματος).**

Εἰς τὰς μαθοράς τῆς αὐτίς, καὶ τῆς διποτελέσματος οὐ διδεται τὸ διποτέλεσμα, καὶ ζητεῖται τὸ αὐτίον, οὐ διδεται τὸ αὐτίον, καὶ ζητεῖται τὸ διποτέλεσμα.

§. Α'.

Δοθεῖτος τῆς αποτελέσματος, εὑρεῖμεν τὸ αὐτίον.

Οπόταν ζητᾶται οὐ αὐτίκα σύδες δοθεῖτος διποτελέσματος, πρέπει πρῶτον νὰ-θεωρηθῇ αὐτὸν τὸ διποτέλεσμα μὲ μεγαλωτάτην προσοχήν· ἔπειτα νὰ οὕτε παθῶν ὅλαις αἱ φεύγασεις, ὅπερ οὐ μπόρεσαν νὰ κάμψην κάποιαν ὅπιρροιν εἰς αὐτό.

Καὶ

(I) Εἰς τὰς μηχανικὰς, φέρεται πάνυ, πραγματεῖται, τὰ διποτελέσματα τῆς μοχλῆς τῆς Τροχιλαίας, (τῆς Καρυλίας), ήμέρης έροχων, καταλογείταις ως αὐτὸν τὰ ίτον αὐταὶ αἱ μηχανικὲς επιτελῶς σκληραὶ, ἀκαμπτοι, χωρὶς βάρος, χωρὶς τείχους, κ. τ. λ. Οὐ μως εἰς μάτην θέλει προστιθῆναι τινὰς τὸ προκείμενον διποτέλεσμα, κανίσσως δὲν λογικεύσῃ ὅλα τὰ εἰρημένα.

Ι30 Τμῆμ. Δ'. Α' πόκτησις τρίτη Γυνώσ.

Καὶ ἐπειδὴ καὶ δύω μόνου ἔόπχς οὐμπορεῖ νὰ προσδιοιεθῇ μὲ βεβαιότητα τὸ αἴτιον σὺντομέστεράς αἴποτελέσματος, πρῶτον ὅπόταν φαίνεται καθαρῶς καὶ διακεκεμένως διπὸ ποιῶν πρᾶγμα, καὶ μὲ ποιῶν ἔόπον προτίλαθε· δεύτερον ὅπόταν βεβαιούνεται διπολύτως, ὅτι διπὸ κάνει αὖτο δεῦ οὐμπορεῖται νὰ προέλθῃ· διὰ τότε δύω σφάλματα πρέπει νὰ αποφέλγωμεν εἰς τότε· πρῶτον νὰ μην πείνωμεν ὅτι σὺνα πρᾶγμα εἶναι αἴτιον σύντομος αἵλεως, μόνον καὶ μόνον διὸ ὅτι τὸ σύνα εἴραι πρότερον τῷ αἵλεως, χωρὶς νὰ φαίνεται αὐτομεταξύτελος κάμψια συνάφεια, η̄ αὐτοφορὰ σχετισθεως· Τότε τὸ σφάλμα εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ ἀνόμαλαν οἱ Σχολαστικοὶ συνέπειαι μὴ τότε, αἴρα διχά τότε· τὸ σποῖον εἶναι κοινότατον εἰς τὸς αἴλεως καὶ δημιώδεις· Οἱ φόβοι, ὅπερ ἐπροξενύσσαν τὸν παλαιὸν καιρὸν αἱ ἐπιπολαὶ τοῦ κομητοῦ, καὶ αὖτον ἀσωνίθων συμείων τῷ άρχῳ, τὰ σποῖα τὰ ἐσοχάζοντο ὡς αἴτια σιτοδείας, λοιμῶν, καὶ αὖτον κακῶν, πόθον ἐλαβον αἴραγε τινὲς πρώτεις ἀρχικές; ὅχι βέβαια διπὸ αὖτο παρὰ διπὸ τυχαίαι συμέμπιστιν, διὸ ὅτι διλαδὶ τὰ σιρηνέματα κακὰ ἥκολγεντοσαν μερικαῖς φοραῖς ὕσερα αἴπερ τὰ τοιαῦτα φαινόμενα. Εὐτεῦθεν ἐλαβον προσέτι τινὲς ἀρχικές καὶ αἱ προλήψεις, διὰ τοὺς ἐπιρρόας τῆς Σελήνης, τοῦ αἰσέρων, καὶ αὖτον παρομοίων.

Δεύτερον νὰ μην διποδίδωμεν εἰς μίαν μόνην αἴτιαν ἐκεῖνο, ὅπερ κρέμαται διπὸ πολλάς· εἰς τὸ σποῖον τότε πίπτεν πολλάκις καὶ οἱ Φιλόσοφοι. Σπάνια εἶναι τὰ διποτελέσματα, εἰς τὰ σποῖα δεῦ συγχέχεν πολλὰ αἴτια· απάνται, θεραπεύματος χάσιν, αἱ αἵρεσίαι, ὅπερ προέρχονται διπὸ μίαν μόνην αἴτιαν. Οὗτοι εἶναι αἰαγκαῖον καὶ ἀφείκτον, νὰ παλαιτύωνται καλὰ ὅλαι αἱ θεραπείσεις σύντομος διποτελέσματος πρὸ τοῦ νὰ διποδοθῇ ή αἴτια.

§. B'.

Δοθείσης τῆς αὐτίας, εὕρεῖμ
τὸ ἀποτέλεσμα.

Oπόταν ὅμως δοθῇ οὐ αἰτία, καὶ θέλομεν νὰ πορεύ-
δομεῖμεν τὸ ἀποτέλεσμα, χρειάζεται νὰ κάμωμεν τινὰ
ἀκόλυθον θεσμόν. Α'. Τὸ αὖτον εἶναι οὐ αὐγκαῖον,
οὐ ἐλεύθερον. Β'. Οἱ νόμοι, καθ' ὃς ἀνεργεῖ, καὶ αἱ
πονηστέες, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται, εἶναι οὐ γνω-
στα, οὐ ἀγνωστα.

Περὶ τοῦ ἀποτελεσμάτων τοῦ αὐγκαίου
αὐτιῶν.

Οὐ πώς δὲ λόγος εἶναι δῆλον μίαν αἰτίαν αὐγκαίαν,
τῆς ὁποίας οἱ νόμοι εἶναι γνωστοί, καὶ αἱ πονηστέεις
ἔχουσαι, εἶναι εὔκολον νὰ πορεύσουμεν τὸ ἀποτέ-
λεσμα. Αὐτοσώς εἰς μίαν πλάσιγχα (ζυγαρίαν)
βάλω δέκα λίτρας δόπο τὸ σῦνα μέρος, καὶ ὀκτὼ δόπο
τὸ ἄλλο, εἴμαι βέβαιος, ὅτι οὐ ζυγαρία θέλει κλί-
νη δὴ τὸ πρῶτον μέρος. Αὐτοσώς εἰς μίαν σκυτάλην
(μοχλίον) κρεμάσω δόπο τὸ σῦνα ἄκρον ὀκτὼ λί-
τρας, σῦνα ποδάρει γεωμετρικὸν μακριὰ δόπο τὸ ση-
μεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ἐρείδεται, καὶ δόπο τὸ ἄλλο ἄ-
κρον δύω λίτρας, τέσσαρα ποδάρεια μακριὰ δόπο τὸ
ἴδιον σημεῖον, εἴμαι βέβαιος, ὅτι οὐ σκυτάλη θέλει
ταῦτη ισόρροπος.

Αὐτοσώς δὲ οὐ αἰτία εἶναι ὡσαύτως αὐγκαία, οἱ
νόμοι ὅμως, καθ' ὃς ἀνεργεῖ, οὐ αἱ πονηστέεις, εἰς
τὰς ὁποίας δύεται, οὐ πρέπει νὰ δύρεθῇ εἰς τὸν
καιρὸν, ὅπτε πρέπει νὰ μηνιάθῃ τὸ φαινόμενον, δοκεῖ
εἶναι αρκετὰ ἐγνωσμένα, εἰς τέτο δὲ οὐ μπορεῖ πλέον

νὰ ἔχῃ τινὰς βεβαιότητα, ἀλλὰ μόνον πιθανότητα,
ἢ ἀμφιβολίαν.

Λοιπὸν τοιαύτη εἶναι οὐ τρέξασις τῷ αἰγαστέ-
ρων φυσικῶν δόπτελεσμάτων, καὶ δῆτα τότο σπανιότατη
ἡμπορῶν νὰ τὰ προϊδεῖ μὲ βεβαιότητα· δῆτα τὶ ποῖος
εἶναι ἐκεῖνος, ὅπχ ἡμπορεῖ νὰ προσδιορίσῃ πόσου
σιτάει θέλει συνάξει δόπτη τὸν αὐτόρον, ὅπχ αὐτέργει
εἰς τὸ χωράφιτο; Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ μὲ βεβαιό-
τητα αὐτίσως σύνταξις ιατρικὸν θέλει τὸν ιατρὸν σει-
δόπτη μίαν ταῦτα αδείξει, εἰς σῆα τόσον δύστημα κα-
ρρό; Πεῖτος ἡμπορεῖ νὰ προειπῇ βεβαίως δόπτη μίαν
ἡμέραν περιττέρα, αὐτίσως η ἄλλη θέλει εἶναι βρο-
χερή, ἢ γαλλιαία; Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τεχνιτὰς μη-
χανᾶς, εἰς τὰς ὅποιας τὰ αἴτια φαίνονται καλλιτερα
προσδιορισμένα, ὅσον ὀλίγον σωζετοι καὶ αὐτοί εἶναι,
εἶναι δυσκολώτατον νὰ προϊδῇ τινὰς ἀκείβως τὴν πο-
σότητα τὰ δόπτελέσματα· ἐπειδὴ εἶναι δύσκολον νὰ
λογαριάσῃ μὲ ἀκείβειαν τὰς ποσότητας τῷ ύλῶν,
ὅπχ εἰς αὐτὸ μεταχειρίζονται, καὶ τιὰ ποσότητα τῆς
τείτεως, καὶ τὰ ἄλλα ἐμπόδια, ὅπχ ἡμπορῶν νὰ ἐ-
γκατιωθῇ εἰς τὸ δόπτελεσμα.

Τότε λοιπὸν δεῖ μένει ἄλλο, οὐδὲ νὰ ζητήσῃ τὶς
τιὰ πιθανότητα, η ὅποια ὅσῳ αἰγαστέρον εἶναι
ἐγνωσμένα τὰ αἴτια, οἱ νόμοι τις, καὶ αἱ θεισάσεις,
εἰς τὰς ὅποιας δίεισκονται, ἢ θέλειν δίρεθη, τόσῳ
μεγαλιτέρα θέλει εἶναι καὶ αὐτή· Εἰς τὸ ὅποιον τότο
συμίσαται η τέχνη τὰ εἰκάζειν, εἰς τὸν ὅποιαν δημι-
δειότερος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπχ ἔχει θειαστέρας γνώ-
σεις τῷ πράγματων.

Πεθὲ τυχαίωμ συμβεβηκότωμ.

Συμβαίνει ὅμως συχνὰ νὰ παχίζωμεν δῆτα νὰ ει-
κάσωμεν καὶ δῆτα τὰ δόπτελέσματα, ὅπχ γέμισσονται α-
πὸ αἴπλεν συμβεβηκός, ὅποιον δόπτη μίαν συμδρομέων
αἴτιων, η ὅποια δεῖ ἡμπορεῖ νὰ προσδιορίσῃ·
Τότο

Τότε συμβαίνει μάλιστα εἰς ὅλα τὰ παιγνια τῆς τύχης. Αὐτίσως εἶναι μέσα εἰς μίαν κάλπην (ἀγγεῖον) αὐθιδμοὶ πολλοὶ, εἶναι αδικάτοι· νὰ τοροῦδη τις, ὅτι φρέπει νὰ εὔγη φενταγότερον ἢ τοσούς φᾶντας εἴκενος· ἐπειδὴ παράποντας την κάλπην, εἶναι αδύνατον νὰ ξέδηρη τινάς ποιαν Θέσιν λαμβάνειν οἱ αὐθιδμοὶ, καὶ εἰς ποιον ἐπάνω ἔχει νὰ πέσῃ τὸ χέρι εἰκέντα, ὅποις τοῖς δίγαζει· Διπὸ τὸ ὄποιον εἶναι φανταρὰ ή μωεία εἴκεντα, ὅποις μὲ οὐείρατα, μαντολογίας καὶ ἄλλας δρμοίας μωρολογίας ἐλπίζει νὰ βγάτευχει τὰς αὐθιδμάς, ὅποις φρέπει νὰ εὔγειν εἰς τὸν λεγόμενον Λότον, καὶ εἰς ἄλλα παρόμοια παιγνίδια.

Λαϊκον εἰς τὰ τέτοια, δῆλον νὰ φροσδιοείσῃ τινάς την πιθανότητα, φρέπει φρώτου νὰ ζέστείσῃ τὸν αὐθιδμὸν ὅλων τῆς διωματῆς πτώσεων· ἐπειτα τὸν αὐθιδμὸν τῆς κερδαλαιών, καὶ τῆς ἀνατίων.

Αὐτίσως οἱ αὐθιδμοὶ εἰς τὴν κάλπην εἶναι 90, καθὼς απολαθεῖ εἰς τὸν Λότον, καὶ ἔγω παιζων σὺν τῆς φρώτης ζέσαγωγῆς, αἱ διωματαὶ πτώσεις εἶναι 90, καὶ ἔγω μενοὶ οὐ μπορῶντας νὰ κερδήσω, φῆδος μόνον εἰς μίαν, τετέσιν διπόταν εὔγη εἰς τὸ φρώτην βάθυμα ὁ αὐθιδμὸς, ὅποις φροσδιώρεισται, ή πιθανότης με θέλει εἶναι ως Ι φρός 90.

Αὐτίσως ὅμως δεν φροσδιοείσω τὸ βάθυμα, μὲ τὸ νὰ εἴκαι τὰ βαθύμια πάντε, καὶ οὐ μπορῶ νὰ κερδήσω εἰς καθεύδην διπὸ αὐτὰ, ή πιθανότης με θέλει εἶναι ως 5 φρός 90, ή Ι φρός 18.

Παρομοίως αὐτίσως παιξω δύω αὐθιδμάς, ή μίαν δυάδα (σύνα δύμον) μὲ συμθήκας, ὅτι καὶ οἱ δύω φρέπει νὰ εὔγειν εἰς τὰ δύω φρώτα βαθύμια, ή πιθανότης δῆλο λόγγυμα θέλει εἶναι ως σύνα φρός ὅλας τὰς συμπλοκὰς, ὅποις οὐ μπορεῖ νὰ γίνεται διπὸ τὰς 90 αὐθιδμάς διπὸ δύω δύω, ὥστιν ως Ι φρός 4005. Αὐτίσως ὅμως δεν φροσδιοείσω τὰ βαθύμια, ή πιθανότης θέλει εἶναι ως αἱ δυάδες, ὅποις οὐ μπορεῖ νὰ γίνεται διπὸ τὰς 5 αὐθιδμάς φρός εἰκέντας, ὅποις φροέρη-

134 Τμῆμ. Δ'. Α' πόκτησις τῷ μ Γρώσ.

χονται δέπο τὰς 90, ὅπερι ὡς ΙΟ ψρὸς 4005, ἢ ὡς Ι ψρὸς 40.

Τὸν ἴδιον βόπον αἰσως ἐπαγγεῖλα βέεις αὐθιδμὺς, τὴτ' ἔστι μία τειάδα (σῦν τέρνον) μὲ συμφωνίαν, ὅτι ὅλοι ἕθελαν εὔχῃ εἰς τὰ τεία πρῶτα βαβύματα, ἢ πιθανότης ἕθελσι εἶναι ὡς σῦν τῷρος ὅλας τὰς διματάς τειάδας τῷ 90, λαμβανομένων αὐτὰ βέεις, ὅπερι ὡς Ι ψρὸς ΙΙ7480. Μήτρα προσδιερίζωντας ὅμως τὰ βαβύματα, ἢ πιθανότης εἶναι ὡς αἱ τειάδες τῷρις ψρὸς τὰς τῷ 90, ὅπερι ὡς ΙΟ ψρὸς ΙΙ7480, ἢ ὡς Ι ψρὸς ΙΙ748.

Α' πὸ τοῦ φαίνεται ὅτι ἢ πιθανότης τῷ τυχαίων κατασεων εἶναι, ὡς ὁ αὐθιδμὸς τῷ κερδαλαίων ψρὸς τὸν αὐθιδμὸν ὅλων τῷ διωτῷ. Ήμπρόπερ λοιπὸν οἱ οὐρανοφόροι βαθμοὶ αὐτῆς τῆς πιθανότητος ηὲ διλαθὼν καὶ μὲ κλάσματα, εἰς τὰ ὄποια ὁ παρονομαστὸς εἶναι ἵσος μὲ ὅλας τὰς διωτὰς πτώσεις εἰς τὴν ὕλην, καὶ οὐδὲ ὁ λόγος, καὶ ὁ αὐθιδμητὸς, ἵσος μὲ τὸν αὐθιδμὸν τῶν κερδαλαίων. Α' νίσως αἱ διωταὶ πτώσεις εἶναι ΙΟ; καὶ οὐδὲ κερδαλαία μία, ἢ πιθανότης θέλει εἶναι $\frac{1}{10}$. Λ' αἱ κερδαλαῖαι εἶναι δύω, ἢ πιθανότης θέλει εἶναι $\frac{2}{10}$, καὶ ἐφεξῆς αὐξανόντας ὁ αὐθιδμὸς τῷ κερδαλαίων πτώσεων, θέλει αὐξῆσῃ ὁμοίως καὶ ἢ πιθανότης εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν, οἷον $\frac{3}{10}$, $\frac{4}{10}$, $\frac{5}{10}$, $\frac{6}{10}$, $\frac{7}{10}$, $\frac{8}{10}$, $\frac{9}{10}$, ἕως ὅπερ, αἰσως αἱ πτώσεις γέμειν ὅλαι κερδαλαῖαι, θέλει εἶναι ἢ πιθανότης $\frac{1}{10}$, τὴτ' ἔστι θέλει ἐχῇ βεβαιόπτα.

Οὕτως δέ τοι εἴκενο, ὅποι εἴπαμεν (Τμῆμ. Γ'. Κεφ. Γ'. Α' ρθ. Β'). ὅπόταν ὁ αὐθιδμὸς τῷ κερδαλαίων πτώσεων εἶναι ἵσος μὲ τὸν αὐθιδμὸν τῷ ἀναντίων, δεινόντας ἀλλο, καὶ ἀμφιβολία. Ή αλιθινὴ λοιπὸν πιθανότης τῆς κερδαλαίας ἐκβάσεως αρχίζει ἐπάνω δέπο τὰ $\frac{1}{10}$. καὶ δέπο αὐτὰ καὶ κάτω ἐχομένης ἀλλαγές τοσας βαθμὺς αἱ πιθανά, ἢ νὰ εἰπῶ καλλίτερα, ἀλλαγές τοσας βαθμὺς πιθανότητος δέ τὸ ἀναντίον.

Αὐτὴν ἢ μέθοδος ήμπορεῖ νὰ ἐφαρμοδοῖ εἰς κάθε τυ-

τυχαίαν περιέσασιν, ὅταν εἶναι γνωσταὶ ὅλαι αἱ δυναταὶ πτώσεις καὶ κερδαλαῖαι καὶ ἐναντίαι.

Α' κολυθεῖ ὅμως πολλάκις νὰ εἰκάζωμεν καὶ δῆλο πιθανὸν, ἵνα ἀπίθανον μιᾶς τυχαίας περιέσεως, χωρεῖς νὰ γνωρίζωμεν ὅλας τὰς δυνατὰς πτώσεις. Ποῖος εἶναι, περιδείγματος χάρει, ἐκεῖνος ὃπος γνωρίζει ὅλας τὰς αἵτιας, ὃπος ἡμπορεύηται τὸ ἔστερας ἔως τὸ φρωτὸν καὶ περιέσεων μεταβολὴν τῷ καιρῷ, καὶ ἐπομένως ὅλας τὰς πτώσεις, ὃπος εἰς τότε ἡμπορεύηται αὐτολυθήσας; Εἰς αὐτὸν δὲν φρέπει νὰ κάμῃ ἄλλο, παντελῶς καὶ περιέσεων ὅλας τὰς γνωστὰς πτώσεις, καὶ νὰ τοῦ πόσαι εἶναι δῆλο τὸ σῦνα μέρος, καὶ πόσαι δῆλο τὸ ἄλλο. Α' πὸ δέκα φορᾶς ὃπος ἐπαραπτήσα ὅτι αὐτὸς ἔστερας ἥτοι ὁ ψάριος ύπερυθρος, ὀκτὼ φορᾶς τὸ φρωτὸν ὁ ψάριος ἥτοι σέλατερος, καὶ δύω θολωμένος· ἵνα πιθανότης λοιπὸν θέλει εἶναι ὅτι ἡ αὐτὸς ἔστερας ἐρυθρότης τῷ ψάρῳ συμαίνει σέλατερός του ἀκόλυθον ἡμέρα. Α' λλὰ καθεύδας βλέπει ὅτι αὐτὴ ἡ πιθανότης, ἐπειδὴ ἐρείδεται εἰς τὸν ἀειθμὸν μόνον τοῦ πτώσεων, ὃπος ἐγὼ ἐπαραπτήσα, καὶ ὅχι εἰς τὸν ἀειθμὸν ὅλων τοῦ δυνατοῦ, εἶναι πολλὰ ὀλιγώτερον βεβαία δῆλο τὴν φρονγυγμένην· δῆλο τὸ ποῖος μὲν βεβαιώνει ὅτι εἰς ἕκατὸν χιλιάδες ἄλλας πτώσεις, ὃπος ἐγὼ δὲν ἐπαραπτήσατε, ὁ ἀειθμὸς τοῦ δυνατοῦ τεθολωμένων ἡμερῶν δὲν ἥτοι τάχα περισσότερος δῆλο τὸν ἀειθμὸν τῶν καθαρῶν;

Εἰς τότε ὅμως ἔχομεν ἀκόμη τῷ σύμφωνον περιστήρισιν τῶν ἄλλων, ἵνα ὅποια ἡμπορεῖ νὰ γνωστούσῃ εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τῷ ἐδικών μας πιθανότητα, καὶ νὰ συμφράγῃ τῷ πιθανότητα τῇ ἐναντίᾳ· καὶ τότε τὸ ἐπιχείρημα ἔφερε νὰ ἔχῃ μεγαλωτάτῳ διάμετρῳ εἰς τὸ νὰ μετελάσῃ τὰς ἀλόγυς φόβους ἔκείνων, ὃπος εἰς κάθε ἀστραπὴν φοβεῖται δῆλο νὰ μην τὰς κτυπήσῃ ὁ κεραυνός. Α' πὸ τῷ περιστήρισιν τόσον τῷ ἐδικών μας, ὃσον καὶ ἄλλων, βεβαιώνεται ὅτι πολλάκις απέργει τέτοιας (κεραυνώδεις) γρονιάς, χωρεῖς νὰ σκοτώ-

136 Τμῆμ. Δ'. Α' πόκτησις τῷ Γυώσ.

τῷδὴ κάνεις δύο τόσας μυελάδας κεραυνὸς, ὅπερ βλέπομεν. Αρχίζομεν λοιπὸν (δύο τὰ τοῦ) νὰ ἔχωμεν μεγαλωτάτην πιθανότητα, ὅτι καὶ εἰς τὴν φεύγασιν ὅπερ οὐ μεῖς δέμασκόμεθα, ἔχει νὰ σκολαθήσῃ τὸ γέδιον· ἀλλὰ νὶ κερδαλαία πιθανότης αὐξανεῖς αἴρομεν πειστότερον, αὐτοῖς καθίσας λογαριάζωντας τὰς αὐθρώπις, ὅπερ κατικεννεῖς εἰς μίαν πόλιν, ήτε παρχίαν, φεύγατρίσῃ ὅτι καὶ αὐτὸς εἰς τὴν παράσταν φεύγασιν οὐθελε κτυπιθῆταις, αὐτὸς ἔχει εἰς βούθειαν τὴν πιθανότητα τῆς ἐκατὸν, ἡ δικαιοσίων χιλιάδων ἔναντίου εἰς σῦνα. Λοιπὸν εὑόνωντας τὰς δύο πιθανότητας, εἶναι περόδηλον ὅτι εἰς κάτε κεραυνὸν, οὐ μπορεῖ νὰ εἶναι ὡς μηλιόνια περὸς σῦνα· ὅπερ μὲ αὐτὴν τὴν κερδαλαίαν πιθανότητα, εἰς τὴν οποίαν χεδὸν δεῖ εναντιόνεται ἀλλο, φεύγει μόνον τὸ ἀπλόν δυνατόν, πῶς οὐ μπορεῖ νὰ ἀγωνιῇ σῦνας φρόνιμος;

Περὶ τῆς ἀποτελεσμάτων τῆς ἐλαύθερων αὐτιῶν.

Οπόταν ὁ λόγος εἶναι φεύγει αὐτιῶν ἐλαύθερων, εἶναι αἴρομεν δυσκολότερον νὰ εἰκάσωμεν τὴν πιθανότητα τῆς ληπτελέσματος. Ποῖος οὐ μπορεῖ νὰ περοΐδῃ, ὅτι ὁ δεῖνας ἔχει νὰ κάμη μίαν ταῦνε ἡ τάδε περᾶξιν καὶ ὅσῳ τὰ τοῦ κρέμαται δύο τὴν ἐλαύθεραν βάλισίν τα;

Ομως τῷ εἰς τὰ τοῦ εἶναι τεκμήεια, ὅπερ οὐ μπορεῖ νὰ χησιμεύσῃ εἰς μίαν πιθανήν εἰκασίαν. Αὐτὸς λαμβάνονται δύο τὴν φυσικὴν (διάθεσιν), δύο τὰς χαρακτῆρας, δύο τὰς συνηθείας τῆς περικείμενής περοσώπων, καὶ δύο τὴν μεγαλιτέραν, ἡ μικροτέραν ἴχων τῆς αὐτιῶν, ὅπερ ἔχει νὰ τὸ κινήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν περᾶξιν. Ενας φίλοπαίγμων (χαρτοπαίκτης), αὐτὸς περισκαλεδῆ εἰς τὸ παγνίδι, καὶ σῦνας φιλόργυρος εἰς σῦνα κέρδος αὐχρόν, πιθανώτατον εἶναι, ὅτι θέ-

λεν δεχθῆ τῶν περόσηλησιν, ὅχι ὅμως παρομοίως καὶ
σῦντος αὐθρωπος, ὅπερ μισεῖ τὰ παιγνίδια, καὶ τῶν
αἰχροκέρδειαν. Χίλια, ἢ δύω χιλιάδες χρυσία (φλω-
ρειά) εἶναι πιθανὸν ὅτι θέλει ἡμπορεύσκειν γὰρ ἀπα-
τήσκειν σύντος περόσωπου, ὅπερ δὲ τὴν ἡθελεῖν ἀπατή-
ντὸ δύω, ἢ τεία, ἢ τέαταρα. Εἰς σῦντος, ὅπερ ἀγαπᾶ-
τῶν δόξαν τεθλαστέρεν παρὰ τὰ χρήματα, θέλει εἴ-
ναι ιχυρότερον κινητέρου εἰς ἀλωσίν τινος πόλεως, ἢ
ἐλπίδα μᾶσας ἀξίας εἰς αὐταμοιβήν, παρὰ μία χρι-
ματικὴ αὔροιβή καὶ καθεξῆς ὄμοίως (1).

ΑΡΘΡΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς Τέποχεώσεως.

Φιλάντες ἡδη τέλος πάντων εἰς τὰς αὐταφοράς τῆς
Τέποχεώσεως, εἰς τὰς ὅποιας θεμελιώνεται ἡ Η' Θι-
κὴ Φιλοσοφία, καὶ τὸ δικαίωμα τοσον τὸ φυσικὸν, ὅ-
του καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ κοινὸν, λέγομεν ὅτι, ἐπεδὴ
ἔτις εἶναι αἱ φυικαὶ αὐταφοραὶ, ὅπερ ἔχει ὁ αὐθρωπος,
ταῦτ' εἶναι ἡ φροση τὸν Θεὸν, ἡ φροση τὸν ἑαυτὸν ταῦτα, καὶ
ἡ φροση τὰς ὄμοικας ταῦτα, έτιδα εἶναι καὶ τὰ εἴδη τῆς φρεών,
ὅπερ φρέπειν γὰρ οὐδὲπάτερι ἡ Η' Θικὴ, ταῦτ' εἶναι τὰ χρέα ταῦτα
αὐθρώπις φροση τὸν Θεὸν, φροση τὸν ἑαυτὸν ταῦτα, καὶ φροση
τὰς ἄλλας.

Αὐτὸς ἐγνωκέσθη ἡ ὑπαρξίας σύντος ὑπερτάτης Οὐτος,
ἡ ὅποια σύζητεται, καθὼς ἴδομεν; Διπολὺν εἴδικεν
μας ὑπαρξίν, διπολὸν πηγάζεν αὐτεπάγγελτα τὰ
φροση αὐτὸν χρέα τῆς δύναμισσαν, τῆς ἀγάπης, τῆς
τιμῆς, τῆς ψωταγῆς, κτλ.

Αὐτὸς τῶν φυσικῶν ἀγάπην, ὅπερ ἔχομεν, ὅλοι εἰς
τὸ

(1) Περὶ εἰκασιῶν, καὶ τέχνης εἰκασικῆς ἀσ. Βίκος φιλομάθης
τῶν τοις εἰκασικής τέχνης αρχαριματείαν Ιωαννίτη Κρονοῦλην.

τὸν νὰ εἴμεθα εἰς δίτυχον κατάστασιν, συνάγεται αὐτούς τοὺς χρέος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ συμφέρον, ὅπερ μᾶς αὐτούς εἶναι ὅλος νὰ φρεντίζωμεν οὐχ τὴν μεγαλιτέραν δύναμονίαν μας. Διὸ μένει λοιπὸν ἄλλο, παρὰ νὰ παχίζωμεν νὰ εὔρωμεν τὸ ἀλιθινὰ μέσα, ὅπερ μᾶς φέρειν εἰς τόπον, τὰ ὅποια θέλομεν τὰ δεῖξει πληρέστατα εἰς τὴν Ηθικὴν Φιλοσοφίαν.

Τὰ πρὸς τὰς ὁμοίας μας χρέη περιλαμβάνονται ὅλα εἰς δύο αἵγιαλα, ὅπερ ὀνομάζονται φυσικά. „Νὰ μὲν κάμνωμεν εἰς ἄλλος ἔχεινο, ὅπερ διὸ θέλομεν, νὰ κάμνειν ἄλλοι εἰς ίμᾶς· ηδὲ „Νὰ κάμνωμεν εἰς ἄλλος ἔχεινο, ὅπερ θέλομεν νὰ κάμνειν ἄλλοι εἰς ίμᾶς·” Διποτὸν τὸ περῶτον περιλαμβάνει τὰ διποφατικὰ χρέη, καὶ τὸ δεύτερον τὰ θετικά.

Α' πότε τὸ δικαίωμα, ὅπερ καθεύδει εἶχει νὰ μὲν αδικῆται, εἰπαμένω (Τμῆμ. Γ'. Κεφ. Γ'. Α' ρθ. Δ'.) πῶς γρυνάται τὸ αἱμοιβαῖον χρέος νὰ μὲν αδικεῖμεν σῦντος τοῦ ἄλλου.

Καὶ ἐπειδὴ καὶ βέτις βόπτες ιμπορτώμενος νὰ κάμνωμεν περὸς τὰς ἄλλος αδικούς, ἐγγιζώντας δηλαδὴ ἢ τὴν ζωὴν τὰς, ἢ τὴν περιεστίαν τὰς, ἢ τὴν τιμὴν τὰς, εἰναι φανερὸν ὅτι περέπει νὰ ἀπέχωμεν διποτὸν καθεύδει διποτὸν αὐτὰ τὰ εἴδη τῆς αδικίας· εἰς τὸ ὅποιον τόπο θεμελιώνεται ἔχεινο, ὅπερ ὀνομάζεται χρέος τὸ δικαίωμα.

Α' πότε τὴν αἰδησιν τῆς συμπαθείας, ὅπερ ἀνεστάρθη εἰς ὅλος διποτὸν τὸν φύσιν, ἐσπιειώσαμένω (ἀυτόθι) πῶς παράγεται τὸ θετικὸν χρέος τὸ „Νὰ βοηθῶμεν τὰς ἄλλος εἰς ὅλα ἔχεινα, ὅπερ ιμπορτώμενος νὰ κάμνωμεν χωεὶς τὴν εὐδικλή μας ζημίαν καὶ ἐνόχλησιν· ηδὲ τὰς σωματικές αἰκόμι τὴν μὲν κάποιαν ζημίαν μας καὶ ἐνόχλησιν, τὴλάχιστον εἰς τὰς πλέον βαρυτέρας περιστάσεις· εἰς τὸ ὅποιον τόπο έρειδεται ἔχεινο, ὅπερ ὀνομάζεται χρέος τῆς αὐθρωπότητος.

Πλὴν ἡ σῶσις σῦντος αὐθρωπος ἐκτελεῖ μόνον τὸ αὐτούς τοῦ αὐθρωποῦ χρέος τὸ δικαίωμα, χωεὶς νὰ κάμνῃ τις περιεστήρους, εἰναι μόνον αὐθρωπος τιμητήρος,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΕΡΩΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

E.Y.D.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
2006

καὶ ὅχι περισσότερον. Οὐπόταν ὅμως κάμη περισσότερον δόπο ἐκεῖνο, ὅπερ τὸ ἀπαραίτητον χρέος ἔχεται, οὐ μὲν μεγαλυτέραν διώδειν, περοθυμίαν, καὶ δρασιεύοτα δόπο ἐκείνη, ὅπερ τὸ ἀφόβητον χρέος απαιτεῖ, τότε ὄνομαζεται καὶ αὐτόδιος (ἀνάρετος).

Ἐπαύω εἰς αὐτῶν τὴν ἀχνογεαφίαν, ὅπερ ἀκροδιγῶς ἐνταῦθα ἀπόμενα, εἶναι εὔκολον νὰ θεμελιώσωμεν ὅλα ἐκεῖνα, ὅπερ αὖτε εἰς τὴν Ηὔθικήν Φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὸ φυσικὸν Δικαίωμα, καὶ τὰ ὅποια ἐκεῖ τότε θέλομεν διεύκειντες πληρέστατα.

Τὸ πολιτικὸν Δικαίωμα δοὺ εἶναι κυρίως ἄλλο, παρὰ μία ἐφαρμογὴ τῆς φυσικῆς Δικαιώματος εἰς τὰς ἴδιαιτέρας περιστάσεις κάτε Κοινωνίας. Οὐποιος λοιπὸν ἔχει νὰ κάμη σὺν νόμον, πρέπει νὰ αδειάτηρησῃ μὲ προσοχὴν καὶ τὰς κανόνας τῆς φυσικῆς Δικαιώματος, διὰ νὰ εἶναι ὁ νόμος δίκαιος, καὶ τὰς ἴδιαιτέρας περιστάσεις τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν ὅποιαν ἀφορᾷ αὐτὸς ο νόμος, διὰ νὰ εἶναι καὶ ἀφέλιμος. Καὶ ὅποιος ἔχει νὰ κείνη περὶ τῆς δικαιοσώνις καὶ ἀφελείας σὺν νόμῳ, ὅπερ ἔκαμψεν ἄλλος τίς, αἷς ἀκολυθήσῃ αὐτῶν τὴν ἴδιαν μέθοδον. Τὸ ἴδιον λέγομεν καὶ περὶ τῆς κοινῆς Δικαιώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Α' μακεφαλαίωσις τῷ παρόμιος Τμήματος,
€ Μέθοδος γυμνική εἰς κάθε δξέτασιμ.

Εκεῖνο, ὅπερ εἴπαμβι ἔως ἐδῶ, θέλει εἶναι ἀρκετὸν νὰ δεῖξῃ τὸν δρόμον, ὅπερ εἰρέπει νὰ ακολυθῶμεν, ~~διὰ νὰ δέξῃ σκέψην τῶν πατέρων~~ διὰ τοῦτον τοῦ πατέρος τοῦ πατέρου εἰς τῶν ὑπαρξίν τοῦ περαγμάτου, ὃσον καὶ εἰς τὰς ποιότητας, ή αὐαφορας τοῦ αὐτοῦ.

Δεύτερον μέρες λοιπὸν ἄλλο, παρὰ νὰ κάμωμεν μίαν δικτιώτερη σημείωσιν τοῦ σκέψεων, ὅπερ εἰρέπει νὰ κάμωμεν εἰς ὅλας αὐτὰς τας δξέτασεις.

Πρῶτον λόιπὸν πρὸ τῷ νὰ ἔμβωμεν εἰς τὴν δξέτασιν τοῦ περαγμάτου, εἰρέπει νὰ προσδιοεῖται μεταφορᾶς νὴ διακεκεμένως ἐκεῖνο, διὰ θέλομεν νὰ μάθωμεν, διὰ νὰ προσηλόνωμεν μόνον εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν προσοχὴν μας, χωρὶς νὰ τὴν πειρατῶμεν εἰς ἄλλας ἀκάρπτες καὶ ἀλογείας δξέτασεις.

Β'. Α' νίσως εἰς τὸ περιείμενον περάγμα εἴχωμεν κάποια γνῶσιν (εἴδησιν), εἰρέπει νὰ δξέταζωμεν μὲ ποῖον ἕόπον τὴν διπλήσιαμένη, διὰ νὰ προσδιοεῖται τὸν βαθμὸν τῆς πιθανότητος, ή βεβαιότητος· καὶ αὐτὸν διηγάγει κάμμια ἀμφιβολία νὰ τὴν ἀφαιρῶμεν περὶ τοῦ χωρίσωμεν περαιτέρω.

Γ'. Α' φ' δὲ προσδιοειδῆ τὸ ζύπικτο, ή ή δξέτασις, ὅπερ μέλλει νὰ γένη, καὶ διοειδῆ διακεκεμένως ἐκεῖνο, ὅπερ εἰς αὐτὸν γνωσκοῦμεν, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ αἴγνοςμεν, αὐτὸς τὰ περαγματα, ὅπερ ζυτεύεται, εἶναι πειρατερα διπλὸν σύνα, εἰρέπει νὰ δξέταζωμεν καθένα ξεχεισά, διὰ νὰ συκόνωμεν τὴν σύγχυσιν, ὅπερ οὐ πορεῖ νὰ γίνηται, ὅπότεν λαμβανωμένη πολλὰ εἰς σύνα μόνον καιρόν.

Δ'. Εἰς μίαν τέτοιαν δξέτασιν πρέπει πάντοτε νὰ αρ-

ἀρχίζωμεν δότε πάλιοτερα καὶ δικολώτερα, καὶ αὐτὸς οὐακαλυφθεῖν αὐτὰ, νὰ προβαίνωμεν βαθύτερον καὶ καὶ τάξιν εἰς τὰ δυσκολώτερα καὶ συνδετώτερα.

Ε'. Πρέπει νὰ παχίζωμεν, ὅσον εἶναι δικαῖον, νὰ εὑβαίνωμεν εἰς τὰ ἐγδότατα, καὶ τὸ βάθος τοῦ παραγμάτων, καὶ νὰ συζητήσωμεν τὰς πορρατάτων αρχάς πων.

Σ'. Διὰ τότε πρέπει πρῶτον νὰ σχετάζηται τὸ παράγμα καθ' εαυτόν δότε κάθε μέρος, εἰς ὅλας τὰς περισάσεις, καὶ πάντα τὰ μέρητα. ἔπειτα νὰ φέρεται μὲν ὅλα εἰκεῖνα, πρὸς τὰ ὄποια οὐκοπορεῖ νὰ ἔχῃ κάποιαν αναφοράν.

Ζ'. Διὰ πρέπει νὰ ωδοθέτεται ὡς βέβαιον κάνοντα παράγμα, ὅπόταν δοὺ φαίνεται φανερὰ τέτοιον, καὶ δοὺ οὐκοπορεῖ νὰ δώσῃ μίαν ἀκερβῆ διπλούτερήν του. Μηδὲ τὸ θαρρεῖν καὶ πεποιθεῖν πολλὰ δικόλως εἰς τὰ δοκεῖντα, καὶ τὸ ασθενεῖν πολλὰ εἰς τὰς κείσεις, εἶναι τὰ αἴτια τοῦ πειλατοτέρων σφαλμάτων μας.

Η', καὶ τελεσταῖον, δότε τὰ μερικά καὶ καθ' ἕκαστα δοὺ πρέπει νὰ συνάγωμεν θυμιὰ καὶ καθόλε, εἰ μὴ μόνον ὅπόταν εἰκεῖνο, ὅπερ καταφάσκεται θυμιῶς, φαίνεται ὅτι ἀληθινὰ αὐτές εἰς ὅλα τὰ ἀτομα τῆς ιλάσεως, φέρει δὲ ὁ λόγος, οὐ κανεὶς εἰς τόσα ἀτομα, ὅπερ καὶ τὰς κανόνας τῆς αὐτολογίας, οὐκοπορεῖ νὰ συμπεριάγῃ τις μὲν λόγον, ὅτι εἶναι κοινὸν εἰς ὅλα τὰ ἀτομα τῆς αὐτῆς ιλάσεως. Μία δότε τὰ πρώτας πηγὰς τοῦ σφαλμάτων μας εἶναι, καθὼς θέλομεν ίδη, καὶ τὸ νὰ διπονέμωμεν αὐτοῦ μας εἰς σῦνα θύρος τὰς ιδιαιτέρας ίδεας (τὰ προσόντα) σύνος εἰδότες, οὐ εἰς εἴναι εἰδός εἰκείνας, ὅπερ εἶραι ίδιαε μόνον εἰς σῦνα, οὐ ὀλίγα ἀπομα.

Τ Μ Η-

(1) Διὰ τὰ μέσα, τὰ ὄποια πρέπει νὰ μεταχειρίζομενταί ταὶ διποντάμενα τὰς ἐννοίας αὐτὸς μας, καὶ τὰς μεταδοκέι, ὅπερ εἰς τῦπο πρέπει νὰ φυλάττωμεν, αὐτὸς οὐ φιλομακθήσεις τὸ Βακενός